MyComp şi moştenirea comunismului în wikipedia.ro

Motto: „Manipularea prin uniformizarea gândirii şi tendinţa de reprimare a libertăţii de expresie au rămas sechele greu de înlăturat după abolirea comunismului" (***Filozofi români***, **SUA, 2011, p.60)*.**

„Wikipedia is not an objective resource [...] in large part is controlled". Adică acest website al wikipediei nu este o sursă obiectivă de informare pentru că este în mare parte controlată de aşa-zişi „intelectuali" cu intenţii ascunse. Dar cum poate fi controlată o enciclopedie la care zice-se că orice utilizator poate scrie? Desigur prin administratorii săi, informaţi instantaneu de modificările anumitor articole pe care le urmăresc. Ascunşi după pseudonime, pe care le mai schimbă din timp în timp spre a nu fi recunoscuţi, ei sunt atenţi să nu dispară atitudinea partizană (şi nu neutră cum ar trebui) perpetuată odată cu păstrarea surselor de inoculare a ruşinii de a fi român în paginile wikipediei.ro. Ei veghează (de pildă) să nu şteargă vreun utilizator insultele lui Patapievici de genul „românii nu pot alcătui un popor pentru că valorează cât o turmă" (*Politice*) peste a căror traducere („Die Rumaenen koennen kein Volk sein, weil sie nicht mehr wert sind als eine Herde") am dat citind în presa germană un articol închinat Hertei Muller. Or, pentru asemenea cugetare şi altele de acelaşi soi (v. Isabela Vasiliu-Scraba, *Patapie-viciul român?* – rev. „Origini.Romanian Roots", Vol.VII, 5-6/2003, p14), preluate de wikipedia.ro din volumul scos prima dată în 1996 de Humanitas, şi reeditat din belşug ulterior, nişte universitari clujeni făcuseră petiţie la Ministerul de Interne cerând să i se retragă lui H.R. Patapievici cetăţenia (v. „Gazeta de Maramureş", 27 dec.2004 –9 ian.2005, p.10). Rezultatul îl ştim cu toţii, aşa că nu-l mai amintesc. Printr-un cerc vicios este motivată reproducerea acestor mizerii şi a altora similare izvorâte din acelaşi creier deficitar: fragmentele citate în scop de atac spre a produce iritare, irită ducând la atac. La fişa „Horia Roman Patapievici" se spune că frazele cu pricina „au produs iritare" şi că, scoase din context (aici înţelegându-se probabil că n-a fost citat întregul volum), au fost „folosite de adversari pentru a-l ataca". Dacă astfel de insulte sunt ferite de ştergere într-o enciclopedie care ar trebui să fie în permanentă schimbare, administratorii au grijă în schimb să şteargă informaţiile postate de utilizatorii de rând în legătură cu procesul pierdut de I. Spânu, care a crezut că neputinţa lui G. Liiceanu de a-l povesti pe Heidegger cu alte cuvinte decât cele ale traducerii ar semăna cu un plagiat. În acest loc, utilizatorul Medenagan propunea ştergerea informaţiei pe motiv că instanţa judecătorească nu i-a dat câştig lui I. Spânu.

Referitor la wikipedia, în general se vântură ideea că mulţimea celor care participă la scrierea ei este răspunzătoare de informaţiile pe care această enciclopedie le vehiculează. Prin asemenea aserţiune, doar în parte adevărată, sunt atraşi utilizatorii de rând care dau consistenţă acestui proiect prin contribuţiile lor. În mod esenţial însă, aspectul wikipediei.ro este fasonat de „elita conducătoare", formată din câţiva utilizatori ridicaţi la rangul de administratori, care pot şterge intervenţiile utilizatorilor de rând fixând câte unui articol aspectul dorit de ei.

Spre a se înţelege mai bine cum funcţionează wikipedia, voi recurge la experienţa nemijlocită pe care am dobândit-o în încercarea mea nereuşită de a mai corecta informaţiile false despre viaţa Părintelui Arsenie Boca (v. Isabela Vasiliu-Scraba, *Moartea martirică a Părintelui Arsenie Boca – un adevăr ascuns la Centenarul sărbătorit la M-rea Brâncoveanu,* rev. „Argeş", Anul X, nr.10/2010, p.24), precum şi în tentativa de a înlătura informaţiile false şi răuvoitoare la adresa lui Mircea Eliade propagate după 1990 în toate mijloacele de mass-media de foştii nomenclaturişti angajaţi în domeniul ideologic. Ion Varlam observase dificultatea societăţii româneşti post-decembriste de a se debarasa de moştenirea comunistă atâta vreme cât protagoniştii scenei politice şi culturale sunt persoane din „profitologia comunistă" (cu rubedeniile şi clientela aferentă) active înainte de 1989 în domeniul ideologic. Pentru fostul deţinut politic I. Varlam, însuşi temenul de „colaborator al poliţiei politice" ar fi un eufemism mascând împărţirea societăţii înainte de 1989 între victime şi profitorii regimului de „ocupaţie comunistă" (Vasile Băncilă), eufemism folosit în scopul de a se eluda punerea în discuţie a rolului avut de ideologii comunişti în consolidarea sistemului totalitar prin suprimarea libertăţii de gândire şi de expresie. (*Pseudoromânia. Conspirarea deconspirării*, Ed. Vog, 2004).

Pe 7 aprilie 2007 curăţasem prezentarea lui Mircea Eliade în wikipedia.ro de toate murdăriile perspectivei politice a ideologilor comunişti care, în timpul vieţii marelui istoric al religiilor, îi cenzuraseră publicarea scrierilor ştiinţifice şi refuzaseră alcătuirea unui Fond „Mircea Eliade" din cărţile donate de acesta. În plus, mă străduisem să-i completez bio-bibliografia care era la fel de lacunară în ce priveşte onorurile academice ca şi cea de pe volumele lui Eliade scoase de Humanitas. (Ca o mică paranteză, trebuie spus că nici una din editurile de după 1990 nu este mai bine reprezentată în wikipedia românească decât Humanitas, ceea ce în cazul lui Eliade are dezavantajul că pe această cale se face reclamă unor cărţi mai scumpe decât cărţile lui Eliade scoase de alte edituri). Ei bine, ca şi în cazul completărilor bio-bibliografiei Părintelui Arsenie Boca, viaţa articolului *Mircea Eliade* aranjat de mine a fost extrem de scurtă: înlăturasem fără să ştiu moştenirea comunistă ce se voia păstrată în cazul lui Mircea Eliade, iar la Părintele Arsenie Boca, probabil alta era imaginea pe care voiau să o fixeze wikipediştii de rang înalt în capetele celor lipsiţi de discernământ. Coordonatorii din umbră ai acestui website, catalogat de unii ca anti-românesc din cauza informaţiilor dubioase pe care le colportează cu privire la personalităţile de seamă ale culturii noastre şi la istoria românilor, nu numai că l-au murdărit din nou pe Eliade cu acuzaţiile lor politice nicicând demonstrate, dar au şi făcut dispărut istoricul paginii, spre a nu se mai putea vreodată vedea articolul curăţat de mine şi să nu se afle care dintre administratorii wikipediei.ro s-a îndeletnicit cu această trebuşoară. Cum pe wikipedia identificarea personală nu este cerută, rolurile în administraţia wikipediei.ro apar distribuite la adăpostul anonimatului oferit de ascunderea după pseudonim şi după clone sau dubluri ale pseudonimelor. Astfel se creează „eşalonul conducător". Dar şi o dihotomie păguboasă: de-o parte entuziasmul utilizatorilor de rând şi de altă parte despotismul „eşalonului conducător" săltat deasupra celorlalţi.

Principiul de bază pe care s-au clădit în alte părţi wikipedii ceva mai credibile este aici o vorbă în vânt: Principiul pluralităţii opiniilor comunităţii de utilizatori autentificaţi şi anonimi nu are cum să fie aplicat, de vreme ce postul de administrator oferă posibilitatea de a şterge modificări după bunul plac încălcând neutralitatea (adică prezumţia de bună credinţă, cum am văzut în cazul fişei lui Mircea Eliade). În plus „elita conducătorilor" poate ascunde istoricul sau descrierea unor modificări, poate bloca utilizatorii de rând şi, la modul cel mai samavolnic, îl poate bloca pe utilizatorul cu care este în dispută. Aşadar, înainte de toate, administratorii îşi pot impune părerea, modificând şi îngheţând paginile modificate de ei, cu alte cuvinte, reinstaurând dictatorial vremea „muţeniei obligatorii" (I.D. Sârbu, *Adio Europa*, vol.I, p.261).

Toate aceste manevre le-am putut constata aducându-mi contribuţia la câteva articole, dar şi urmărind repetata vandalizare a articolului „Isabela Vasiliu-Scraba" după apariţia volumului *Filozofi români:Nicolae C. Ionescu, Titu Maiorescu, Ştefan Lupaşcu, Emil Cioran, Isabela Vasiliu-Scraba, C. Schifirneţ, Al Surdu, Xenopol, Lucian Blag, etc* (ISBN 9781232183488, Wiki Series, Memphis, USA, 2011). Uitând că „verificabilitatea contează, nu adevărul", administratorul MyComp şterge legăturile spre forma electronică a articolelor scrise de mine prin diverse reviste, dând curs indispoziţiei pe care i-o provoacă libertatea de expresie din articolele mele întroduse în wiki ro de un utilizator de rând. Apoi şterge bibliografia trecută în articolul „Isabela Vasiliu-Scraba" ştampilând că articolului i-ar lipsi bibliografia. Drept dovadă că a citit cu obidă articolele, adaugă şi eticheta ce n-are legătură cu fişa din wikipedia: „afirmaţiile negative şi cele calomnioase fără bibliografie sau cu bibliografie insuficientă trebuie înlăturate pe loc"(My Comp, 19 nov.2011).

Mai este o frază trecută de utilizatorul care se ocupă de articolul „I. V-S" (frază care îl deranjează pe MyComp) privitoare la „oficialii culturii auto-declaraţi victime după cosmetizarea propriilor biografii". Pe aceasta o trece la Discuţii ca să ilustreze „tonul nepotrivit" (MyComp, 16 ian 2012), fiindcă tonul potrivit wikipediei.ro este vizibil la articolul „H.R. Patapievici".

„Criteriul distinctiv pentru vandalism este intenţia de a strica" găsim notat în wiki.ro. Vandalul MyComp întâi observă (cu justeţe) că la unele articole utilizatorul mirelvv nu indicase pagina revistei în care fuseseră publicate, ceea ce ar îngreuna, vezi Doamne, verificabilitatea (MyComp, 19 nov.2011). Fără să aştepte remedierea, MyComp şterge selectia din articolele mele, blocând reintroducerea lor. Fiindcă, în opinia sa, opera unui scriitor nu s-ar compune din volume şi din articole de prin reviste nestrânse încă în volume, ci articolele ar reprezenta o „categorie supraadăugată". E drept că motivaţia pe care o invocă cu cel mai mult sârg MyComp (probabil clonă a unui birocrat) care-mi distruge sistematic articolul din wikipedia.ro se referă la aşa-zisele „surse auto-publicate".

Ca să se înţeleagă această problemă spinoasă a „surselor auto-publicate", o voi ilustra cu articolul model în care este descrisă bio-bibliografia lui Sorin Lavric. Aici, spre a nu se crede că informaţiile ar proveni chiar de la Sorin Lavric, bio-bibliografia sa apare în wikipedia.ro ca fiind citată din revista on-line „Rev.Psychologies.ro" în care tot Sorin Lavric o plasase. Dar expertul numărul unu în „sursele-auto publicate" rămâne Gabriel Liiceanu cu volumele proprii apărute la propria editură. Aici MyComp uită să aplice „politica wikipediei" ştergându-le şi blocând reintroducerea lor. Oare de ce?

Isabela VASILIU-SCRABA

*Datorită acestei fraze, preluată din articolul „Isabela Vasiliu-Scraba", MyComp mi-a vandalizat articolul pe 5 noiembrie 2011 şi pe 16 ian.2012 punând apoi ştampila: „ton nepotrivit pentru o enciclopedie"(MyComp,16 ian.2012).

Proză

Asemănări...

În baie, într-un loc ferit de sub calorifer, a apărut pânza unui păianjen. Şi în mijlocul pânzei trona însuşi proprietarul, un păianjen mic şi famelic având doar nişte picioare exagerat de lungi.

Părea atât de stingher şi neajutorat, încât am uitat de lecţiile date de nevastă-mea, în privinţa unor asemenea apariţii de chiriaşi nepoftiţi şi l-am lăsat în pace, ba în plus nici nu am amintit nevesti-mi de intrus.

Voiam să văd cât va rezista acolo, aşa fără nici un fel de mâncare, fiindcă pe la noi prin apartament nu zboară nimic, nici muşte, nici ţânţari, nici musculiţe de oţet, nici măcar avioane americane F16 sau elicoptere de atac Apache, pentru că, prevăzători, am pus plase la toate ferestrele.

În fiecare zi mă uitam, cu frica în inimă, ca să nu-l fi găsit cerberul casei, să văd dacă mai este acolo, dar se pare că a avut noroc, deoarece zilele au trecut una după alta şi el a rămas tot la locul său, în mijlocul pânzei sale, parcă din ce în ce mai sfrijit şi din ce în ce mai trist. Doar picioarele parcă i s-au mai lungit.

Oare ce gânduri de mine bine îl ţin ţintuit acolo şi mai ales, tare aş vrea să ştiu ce speranţe îl mai ţin în viaţă, fiindcă în afară de aer, nu are nimic de mâncat.

De ce am scris despre el? Tocmai pentru că situaţia lui seamănă al naibii de bine cu situaţia actuală a poporului român. Ca şi el, poporul acesta mai răbdător chiar şi decât Iov, stă, vegetează şi aşteaptă. Ce aşteaptă? Uneori nici el nu ştie precis, dar prin cap i se vântură câteva cuvinte magice: „zile mai bune".

Asta aşteaptă! Fără să observe că la toate ferestrele, cei interesaţi, au pus plase de oţel impenetrabile.

Ioan MITITELU